

IZVEŠTAJ O RADU INDUSTRIJSKOG SINDIKATA FBC A.D. MAJDANPEK U PERIODU OD 2010.godine DO 2014 .godine

Industrijski sindikat je od nastanka pa do danas prošao kroz mnoga iskušenja Zahvaljujući tome on je stalno jačao, kalio i stekao autoritet vredne pažnje ne samo u našaj opštini već i u našoj grani i centrali na nivou Republike.To je postignuto zahvaljujući našoj solidarnosti, istrajnosti i jedinstvenosti.Sećate se da je odmah posle izbora 2010.godine došlo do štrajka koji je trajao 4 dana i na kraju je uspešno završen u korist zaposlenih.Taman smo se vratili svojim redovnim i tekućim aktivnostima kada nas je u junu strefio novi događaj i otpuštanje 44 naših kolega po osnovu Programa viška zaposlenih u skladu sa Zakonom o radu koji je išao na ruku poslodavcu a mi tu nismo mogli ništa učiniti.Normalno da je to bio veliki udarac za sindikat u celini.U međuvremenu došlo je do izmene organizacije i sistematizacije poslova i zadataka i veći deo organizacionih celina i sektora su unapređeni ali je deo njih oštećeno i stvorilo veliki jaz među zaposlenima koji i dan danas traje.Kao primer ću navesti, ađustažne mašine, kraniste, viljuškariste i deo završnih mašina.

I pored silnog uloženog truda sa naše strane da se tu nešto promeni još uvek nismo uspeli u tome i ta borba još uvek traje jer je to naša obaveza i za ubuduće.

Najveće zadovoljstvo za sve nas došlo je potpisivanjem novog KU 27.11.2010. Godine koji se razlikovao od prethodnog kao nebo i zemlja jer su u njemu ugrađene mnoge povoljnosti za zaposlene. Te kvalitetne promene su se ogledale kako u podizanju motivacije zaposlenih (veća cena rada, veći regres sa 1000.00 dinara na 14.000,00 dinara (neto) veća naknada za topli obrok, trinaesta zarada, veći broj dana za godišnji odmor i plaćeno odsustvo), tako i u povećanju nivoa zaštite, zdravlja i bezbednosti na radu kao i zaštite integriteta zaposlenih.Možemo slobodno reći da je to bio naš najveći sindikalni uspeh, i mnogim kolegama smo služili za primer kako se vrši sindikalno pregovaranje.Normalno da nam je u svemu tome pomogla i naša sindikalna centrala a naročito bivši potpredsednik Negoslav Jovanović.

Zahvaljujući svemu ovome i prethodnom štrajku mi smo u toj godini dobili oko 60 novih članova što je predstavljalo veliko zadovoljstvo za sve nas članove Obora. Servis našim članovima koji smo počeli da pružamo bio je na zavidnoj visini i to i dan-danas traje.Mnogi nam zavide na tome i uče na našem primeru.

U 2011. godini počela je uspešna primena KU i hvala Bogu poslodavac je sve maksimalno ispoštovao.Problem koji je ostao od ranije i počeo da se vuče u ovoj godini jeste preraspodela radnog vremena naročito u sektoru presaonice na vučnim klupama.Posle silnog natezanja sa rukovodećim kadrom fabrike uspeli smo to nekako da rešimo.Ono što je ostalo problematično jesu ti međuljudski odnosi između menadžmenta i zaposlenih. Moramo priznati da to i danas traje. Naše informisanje članova i zaposlenih bilo je redovno i pravovremeno a naše usluge i servisiranje članstva služi za ponos i po tome se i razlikujemo od drugih sindikata.To se ogleda kroz davanje pomoći za: lekarske preglede i lečenje, pomoći našim članovima pri dobijanju prinova, pomoći u slučaju smrti roditelja, kućnih i bolničkih poseta ,davanjem beskamatnih zajmova i kredita,obeležavanjem praznika (Nova godina, 8 mart ,ispraćaj penzionera), diskontnih nabavki i drugo. Sve se to radi sa ciljem da se poboljša socijalni status naših članova jer moramo priznati da naše zarade kao što je to slučaj u čitavoj Srbiji i ako su redovne nisu tako velike da mogu da zadovolje sve naše potrebe.Problemi koji su se pojavili sa isplatom bonusa, nedostak pijaće vode i grejanje u toku godine uspeli smo da rešimo našim posebnim angažovanjem a naročito održavanjem zborova među smenema čime smo izvršili dodatni pritisak na direktora pa je na kraju morao da prihvati sve naše uslove.U međuvremenu nastavljena je edukacija naših članova odbora tako da su svi veoma dobro osposobljeni za obavljanje sindikalnih aktivnosti.Članstvo nam je raslo tako da smo u neko vreme dostigli cifru od 215 članova.

Početak 2012.godine nam počeo u natezanju sa poslodavcem oko viška zaposlenih umesto da smo se odmah fokusirali na utvrđivanje nove cene radnog sata za tekuću

godinu. Poslodavac je perfidno iskoristio zakonske odredbe i otpustio pet naših koleginica iz kantine što se veoma loše odrazilo na sindikat jer to nikako nismo mogli sprečiti a svi su bacili krivicu na nas. Potpisivanjem nove cene rada i isplate bonusa od 75% za 2011. godinu, strasti su se polako smirivale jer su svi uvideli da se borimo i za bolje uslove rada i za veće zarade. Pojave mobinga i loših međuljudskih odnosa a naročito problemi sa korišćenjem slobodnih dana i godišnjih odmora od strane finansijskog direktora stvorili su veoma lošu klimu i atmosferu u fabrici. Zahvaljujući našem dodatnom zalaganju a naročito posle mog upućenog otvorenog pisma holdingu i svim instancama u Srbiji uspeli smo nekako da sve to dovedemo u red. Odmah posle toga počela je i uspešna primena PGKU metalaca Srbije ali nažalost samo na 6 meseci jer svi znamo šta se posle toga desilo. U međuvremenu mi smo u svom gradu posle dužeg vremena organizovali veoma dobar seminar za naše članove što je bilo veoma dobro medijski praćeno! Takođe smo bili i učesnici na Kongresu našeg Industrijskog sindikata Srbije u Mladenovcu gde su jasno usvojene i definisane smernice, zadaci i Rezolucija Industrijskog sindikata Srbije za poboljšanje životnog standarda zaposlenih i oživljavanje industrijske proizvodnje u metalnom kompleksu. Sve strukture u organima našeg sindikata dobro funkcionišu sem aktiva sekcije žena koji stagnira. Nadam se da će se to dolaskom novih mladih snaga poboljšati.

Nažalost 2013. godina je ostavila dubok trag na nas jer smo ostali kraći za 23 člana zahvaljujući Programu viška zaposlenih od strane poslodavca. Bilo bi verovatno mnogo više da nismo ulagali posebne napore i u saradnji sa kolegama iz Samostalnog sindikata i uspeli da spasemo 30% od planiranih. Dobro je da su kolege najzad shvatile da samo zajedničkim snagama možemo ostvariti naše sindikalne ciljeve i za sada imamo dosta dobru saradnju sa njima što je u interesu svih zaposlenih. Da je to tako pokazali su i pregovori u I kvartalu 2013. godine gde smo uspeli da ugovorimo veće zarade za 11.87% sa isplatom bonusa od 50% i ako je u prethodnoj godini iskazan gubitak od 19 miliona dinara. Time se retko ko mogao pohvaliti s obzirom na ekonomsku situaciju u zemlji a mi smo bili uzeti za primer u metalnom kompleksu kako se uspešno pregovara. Takođe smo bili i aktivni učesnici preko Srpskog sindikalnog fronta u solidarnoj akciji sa ostalim sindikatima u sprečavanju donošenja novog nakaradnog Zakona o radu na štetu svih zaposlenih u Srbiji. Ta se agonija nastavlja i u ovoj godini pa ćemo videti šta će biti do kraja.

Tokom godine smo imali i dve posete naših predstavnika iz centrale a to je dokaz da je Industrijski sindikat Srbije kome i mi pripadamo ozbiljan akter u svim tokovima sindikalnog rada na čitavoj teritoriji Srbije. Edukacija i osposobljavanje naših članova nije izostala ni ove godine jer smo svi imali priliku da učestvujemo na pojedinim seminarima u cilju boljeg osposobljavanja za rad u sindikatu. Na kraju 2013. godine uspeli smo da potpišemo novi veoma dobar kolektivni ugovor za naredne tri godine na opšte zadovoljstvo svih nas što je bila retkost u Srbiji s obzirom da se radilo i još uvek se radi na izmeni Zakona o radu koji se očekuje da će biti nepovoljniji od važećeg.

No i pored svega toga kao što smo već napomenuli ne možemo reći da je u našem preduzeću sve idealno i pred nama stoje velike obaveze i zadaci. Nadam se da će buduće rukovodstvo sindikata na čelu sa novim predsednikom uspeti da se izbori sa time, jer i dalje imamo loše odnose na relaciji menadžment-zaposleni. Postoje pritužbe od strane naših članova da ima pojave mobinga, zastrašivanja pritisaka i kažnjavanja zaboravljajući pri tome da u ovim mesecima radimo pod veoma nepovoljnim uslovima sa manjim brojem izvršioca po radnim mestima kada ima dosta zaposlenih na bolovanju i godišnjim odmorima. Tome se mora stati na put i pod hitno rešiti svim mogućim merama jer će ovakvo stanje dovesti do povreda na radu i ugrožavanja bezbednosti i zdravlja zaposlenih.

Veoma je važno istaći da smo i u ovoj godini zajedno sa kolegama iz drugog sindikata uspeli da povećamo zarade za oko 12% i to kroz cenu radnog sata i putem isplate bonusa i premije po osnovu obeležavanja jubileja fabrike svim zaposlenima.

To smo i verificovali potpisivanjem Anexa o novoj ceni rada i potpisivanjem Sporazuma sa generalnim direktorom o isplati bonusa po osnovu poslovnog uspeha u 2013.godini.

15. maja 2014.godine uspešno i svečano je obeležen jubilej 10 godina rada Fabrike bakarnih cevi u privatnoj svojini i 35 godina postojanja iste, gde su nam u goste bili predsednik Republike g-din Tomislav Nikolić sa ruskim ambasadorom g-dinom Aleksandrom Čepurinom, predstavnici holdinga, i predsednici sindikalnih centrala,Industrijskog sindikata Srbije g-din Dragan Matić i Samostalnog sindikata metalaca Srbije g-din Zoran Vujević.

Svi zaposleni su radom dali svoj veliki doprinos u svečanom obeležavanju jubileja i zato su i svi bili nagrađeni premijom u iznosu od 30% od svoje prosečne zarade.

Brojno stanje članstva u našem sindikatu se menjao iz godine u godinu i smanjivao upravo zbog smanjenja broja zaposlenih uvođenjem Programa viška zaposlenih od strane poslodavaca i velikim brojem odlazaka u penziju dok u međuvremenu nije bilo novih prijema radnika.Kao što sam pomenuo u početku sa 215 članova sada smo stigli na 154 člana. Dobro je to što u zadnje vreme ima dosta interesovanja za nova učlanjenja i na tome treba stalno raditi.To je ujedno i dokaz da se trudimo da dobro radimo!

19.06.2014.godine

P r e d s e d n i k
Industrijskog sindikata FBC a.d. Majdanpek
Birišić Dimitrije